TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2015. gada 11. februārī*

Vide — Direktīva 85/337/EEK — Noteiktu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējums — Projekti, kuriem novērtējums ir vai nav jāveic — Izpētes urbumi — I pielikuma 14. punkts — Jēdziens "naftas un dabasgāzes ieguve komerciāliem mērķiem" — Pienākums veikt novērtējumu, ja tiek iegūts konkrēts dabasgāzes daudzums — II pielikuma 2. punkta d) apakšpunkts — Jēdziens "dziļurbumi" — III pielikuma 1. punkts — Jēdziens "saistība ar citiem projektiem

Lieta C-531/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 11. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 8. oktobrī, tiesvedībā

Marktgemeinde Straßwalchen u.c.

pret

Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend ,

piedaloties

Rohöl-Aufsuchungs AG .

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Tiesas priekšsēdētāja vietnieks, kas pilda otras palātas tiesneša pienākumus, K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un Ž. L. da Krušs Vilasa [*J. L. da Cruz Vilaça*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretārs I. Illēši [*I. Illéssy*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Marktgemeinde Straßwalchen* u.c. vārdā – *G. Lebitsch, Rechtsanwalt*,

— *Rohöl-Aufsuchungs AG* vārdā – *C. Onz, Rechtsanwalt*, kam palīdz *H.-J. Handler*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Austrijas valdības vārdā – *C. Pesendorfer* un *M. Lais*, pārstāves,

— Vācijas valdības vārdā – *T. Henze* un *A. Lippstreu*, kā arī *A. Wiedmann*, pārstāvji,

— Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna, D. Krawczyk* un *M. Rzotkiewicz*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Wilms* un *C. Hermes*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2014. gada 9. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 175, 40. lpp.), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/31/EK (OV L 140, 114. lpp.; turpmāk tekstā – "Direktīva 85/337"), I pielikuma 14. punktu.

2 Šis lūgums ir ticis iesniegts tiesvedībā starp *Marktgemeinde Straßwalchen* (Štrāsvalhenas pašvaldība), kā arī 59 citiem prasītājiem pamatlietā un *Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend* [Tautsaimniecības, ģimenes un jaunatnes lietu federālo ministriju] par lēmumu atļaut *Rohöl-Aufsuchungs AG* veikt izpētes urbumu *Marktgemeinde Straßwalchen* teritorijā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 85/337 4. panta 1. un 2. punkta teksts ir šāds:

"1. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu I pielikumā uzskaitītos projektus pakļauj novērtējumam saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

2. Saskaņā ar 2. panta 3. punktu dalībvalstis:

a) ar katra gadījuma pārbaudēm

vai

b) pēc dalībvalsts noteiktajiem limitiem vai kritērijiem

attiecībā uz II pielikumā uzskaitītajiem projektiem nosaka, vai projekts jānovērtē saskaņā ar 5. līdz 10. pantu.

Dalībvalstis var nolemt piemērot gan a), gan b) apakšpunktā minēto kārtību."

4 Direktīvas 85/337 I pielikuma ar nosaukumu "Projekti, uz kuriem attiecas 4. panta 1. punkts" 14. punktā ir noteikts:

"Naftas un dabasgāzes ieguve komerciāliem mērķiem, ja iegūtais daudzums pārsniedz 500 tonnas/dienā attiecībā uz naftu un 500 000 m^3/dienā attiecībā uz gāzi."

5 Direktīvas 85/337 II pielikuma ar nosaukumu "Projekti, uz kuriem attiecas 4. panta 2. punkts" 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēts:

"Ieguves rūpniecība: [..]

d) dziļurbumi, jo īpaši:

— ģeotermiskais urbums,

— urbums radioaktīvo atkritumu glabāšanai,

— urbums ūdens apgādei,

izņemot urbumus augsnes stabilitātes pārbaudei."

6 Direktīvas 85/337 III pielikumā ar nosaukumu "4. panta 3. punktā minētie atlases kritēriji" ir noteikts:

"1. Projektu īpašības

Projektu īpašības jāapsver, jo īpaši ņemot vērā:

— projekta apjomu,

— saistību ar citiem projektiem,

— dabas resursu izlietošanu,

— atkritumu izraisīšanu,

— piesārņojumu un dabas bojājumus,

— katastrofu riska pakāpi, jo īpaši ņemot vērā izmantojamās vielas vai tehnoloģijas.

2. Projektu atrašanās vieta

Jāņem vērā to ģeogrāfisko apgabalu vides jutīgums, kurus projekti var ietekmēt, jo īpaši ņemot vērā:

— pastāvošo zemes izmantošanu,

— dabas resursu relatīvo bagātību, kvalitāti un reģenerēties spēju šajā apgabalā,

— dabiskās vides absorbcijas spēju, pievēršot īpašu uzmanību šādām zonām:

a) mitrzemes;

b) piekrastes zonas;

c) kalnu un mežu zonas;

d) dabas rezervāti un parki;

e) teritorijas, kas ir klasificētas vai aizsargātas saskaņā ar dalībvalstu likumiem; īpaši aizsargātās teritorijas, kuras dalībvalstis nozīmējušas saskaņā ar Direktīvu 79/409/EEK un Direktīvu 92/43/EEK;

f) teritorijas, kurās Kopienas tiesību aktos noteiktie vides kvalitātes standarti jau ir paplašināti;

g) blīvi apdzīvotas teritorijas;

h) ainavas, kas ir nozīmīgas no vēstures, kultūras un arheoloģijas viedokļa.

3. Iespējamās ietekmes pazīmes

Projektu iespējamā nozīmīgā ietekme jāņem vērā saistībā ar kritērijiem, kas iepriekš paredzēti 1. un 2. punktā, un jo īpaši ņemot vērā:

— ietekmes pakāpi (ietekmētās populācijas ģeogrāfiskais apgabals un izmērs),

— ietekmes pārrobežu raksturu,

— ietekmes svarīgumu un sarežģītību,

— ietekmes iespējamību,

— ietekmes ilgumu, biežumu un atgriezeniskumu."

Austrijas tiesības

7 Austrijas 2000. gada Ietekmes uz vidi novērtējuma likuma (*Umweltverträglichkeitsprüfungsgesetz* 2000, *BGBl*. 697/1993) pamatlietas faktiem piemērojamā redakcijā (*BGBl*. I, 87/2009; turpmāk tekstā – "*UVP-G*") 1. pielikums ir šāds:

"Pielikumā ir iekļauti projekti, kuriem atbilstoši 3. pantam ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

1. un 2. ailē ir iekļauti projekti, attiecībā uz kuriem visos gadījumos pastāv ietekmes uz vidi novērtēšanas pienākums un kuri ir pakļauti ietekmes uz vidi novērtējuma procedūrai (1. aile) vai vienkāršotajai procedūrai (2. aile). Attiecībā uz 1. pielikumā minētajām izmaiņām ir jāveic katra atsevišķa gadījuma pārbaude, ja ir pārsniegts norādītais slieksnis; pretējā gadījumā ir jāpiemēro 3.a panta 2. un 3. punkts, ja vien tas tieši neattiecas tikai uz jaunu iekārtu, jaunu būvi vai jaunu paplašinājumu.

3. ailē ir minētie tie projekti, kuriem ietekmes uz vidi novērtējums ir jāveic tikai tad, ja pastāv īpaši nosacījumi. Attiecībā uz šiem projektiem ir jāveic katra gadījuma atsevišķa pārbaude, ja ir pārsniegts minimālais slieksnis. Ja šajā katra atsevišķa gadījuma pārbaudē atklājas, ka ietekmes uz vidi novērtējums ir vajadzīgs, tas ir jāveic atbilstoši vienkāršotajai procedūrai.

3. ailē minētās aizsargājamo teritoriju kategorijas tiek definētas 2. pielikumā. Tomēr A, C, D un E kategorijā ietilpstošās teritorijas, novērtējot projekta ietekmes uz vides novērtējuma veikšanas pienākumu, ir jāņem vērā tikai tad, ja tās bijušas klasificētas jau pieteikuma iesniegšanas dienā.

[..]

Ietekmes uz vidi novērtējums (IVN)		IVN vienkāršotā procedūra	
1. aile		2. aile	3. aile
29	a) naftas vai dabasgāzes ieguve ar kapacitāti vismaz 500 t/dienā no zondes urbuma attiecībā uz naftu un vismaz 500 000 m^3/dienā no zondes urbuma attiecībā uz dabasgāzi; b) [..]		c) naftas vai dabasgāzes ieguve A kategorijas aizsargājamās teritorijās ar kapacitāti vismaz 250 t/dienā no zondes urbuma attiecībā uz naftu un vismaz 250 000 m^3/dienā no zondes urbuma attiecībā uz dabasgāzi; d) [..] (daudzums vai apjoma dati zem atmosfēras spiediena)”

8 1999. gada Minerālizejvielu likuma (*Mineralrohstoffgesetz* 1999, *BGBl.* I, 38/1999) pamatlietas faktiem piemērojamā redakcijā (*BGBl.* I, 111/2010; turpmāk tekstā – “*MinroG*”) 1. pantā ir paredzēts:

“Šī federālā likuma izpratnē:

1. “Izpēte” – jebkura tieša vai netieša minerālizejvielu meklēšana, ieskaitot ar to saistītās sagatavojošās darbības, kā arī minerālizejvielu dabiskās izplatības un pamestu grēdu, kas satur šīs minerālizejvielas, izmantošana un pārbaude, lai konstatētu apstrādājamību.

2. “Ieguve” – minerālizejvielu izgūšana vai izcelšana (ieguve) un ar to saistītās sagatavojošās un pavadošās darbības un pēcdarbības;

[..].”

9 *MinroG* 119. panta “Atļauja ieguves iekārtām” 1. punktā ir paredzēts:

“Virszemes ieguves iekārtu ierīkošanai (izbūvēšanai), kā arī ieguvei paredzētām virszemē esošām ieejām, šahtām, urbumiem un zondēm, dziļākiem par 300 m, ir nepieciešama administratīva atļauja. [..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

10 Ar *Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend* 2011. gada 29. augusta lēmumu *Rohöl-Aufsuchungs AG* saņēma atbilstoši *MinroG* 119. pantam piešķirtu atļauju veikt līdz 4150 metriem dziļu izpētes urbumu *Marktgemeinde Straßwalchen* teritorijā, neveicot šim urbumam ietekmes uz vidi novērtējumu. Šo lēmumu *Marktgemeinde Straßwalchen* un 59 citas personas pārsūdzēja *Verwaltungsgerichtshof* [Augstākajā administratīvajā tiesā].

11 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka strīdīgajā atļaujā ir paredzēti vairāki darbi un darbības, īpaši tādu darbu veikšana, kas nepieciešami urbuma ierīkošanai un – nesekmīgas izpētes gadījumā – zemes atjaunošanai.

12 Attiecībā uz eventuālu ogļūdeņraža atradni *Rohöl-Aufsuchungs AG* ir saņēmusi dabasgāzes eksperimentālas ieguves atļauju līdz 1 000 000 m^3 kopējā tilpuma, lai pierādītu urbuma rentabilitāti. Iesniedzējtiesa norāda, ka bija plānots iegūt gāzi no 150 000 m^3 līdz 250 000 m^3 dienā, naftu – ne vairāk par 150 m^3 dienā un saistīto dabasgāzi ne vairāk par 18 900 m^3 dienā. Iegūtais ogļūdeņradis tiktu sadedzināts urbuma vietas malā. Pieslēgšanās dabasgāzes augstspiediena atzaram nav plānota.

13 Prasītāji pamatlietā apstrīd attiecīgās atļaujas spēkā esamību, īpaši norādot, ka izpētes urbumam bija jāveic ietekmes uz vidi novērtējums saskaņā ar Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktu, kurā paredzēts, ka naftas un dabasgāzes ieguve ir jāpakļauj ietekmes uz vidi novērtējumam, ja, pirmkārt, to veic "komerciāliem mērķiem" un, otrkārt, iegūtais daudzums pārsniedz tajā noteiktos sliekšņus.

14 Iesniedzējtiesa šaubās, pirmkārt, vai izpētes urbumam ir "komerciāls mērķis", jo ar to var pārliecināties tikai par iegulas rentabilitāti. Turklāt tā uzskata, ka šajā urbumā iegūstamā ogļūdeņraža kopējais daudzums ir samērā ierobežots, jo atļautais dabasgāzes ieguves daudzums šajā gadījumā var būt tikai divreiz lielāks par Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktā paredzēto dienas slieksni.

15 *Verwaltungsgerichtshof* norāda, otrkārt, ka, pat ja tiktu pieņemts, ka izpētes urbumiem ir komerciāli mērķi Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punkta izpratnē, paredzētais ogļūdeņraža ieguves daudzums dienā nepārsniedz *UVP-G* noteiktos sliekšņus, kuru pārsniegšanas gadījumā projektam ir nepieciešams ietekmes uz vidi novērtējums. Attiecīgā atļauja ir balstīta vienīgi uz *Rohöl-Aufsuchungs AG* pieteikumā norādīto izpētes urbumu, neņemot vērā citos reģiona urbumos iegūto ogļūdeņradi.

16 *Verwaltungsgerichtshof* atzīmē, ka šī pieeja atbilst Austrijas tiesībām, jo *UVP-G* 1. pielikuma 29. punkta a) apakšpunktā ir noteikts, ka ir jāņem vērā iegūtais naftas un dabasgāzes daudzums "no zondes urbuma", lai izvērtētu, vai ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums. Tomēr, tā kā Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktā tāda nianse nav paredzēta, būtu jājautā, vai Austrijas likumdevējs šo normu ir transponējis pareizi.

17 Iesniedzējtiesa šaubās, treškārt, vai Austrijas iestādēm, atļaujot attiecīgo izpētes urbumu, bija pienākums ņemt vērā visu "tāda paša veida" projektu kumulatīvo ietekmi. Šajā ziņā tā norāda, ka *Marktgemeinde Straßwalchen* teritorijā atrodas aptuveni 30 dabasgāzes ieguves zondes urbumi, kurus *Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend* apstrīdētajā lēmumā nav ņēmusi vērā, lai gan no spriedumiem lietās *Umweltanwalt von Kärnten* (C-205/08, EU:C:2009:767, 53. punkts), kā arī *Brussels Hoofdstedelijk Gewest* u.c. (C-275/09, EU:C:2011:154, 36. punkts) izriet, ka Direktīvas 85/337 mērķis nedrīkst tikt apiets, projektus sadalot.

18 Ņemot vērā šos apsvērumus, *Verwaltungsgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai laika un kvantitātes ziņā ierobežota dabasgāzes eksperimentāla ieguve, kas tiek veikta izpētes urbumā, lai izpētītu dabasgāzes ilgstošas ieguves rentabilitāti, saskaņā ar Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktu ir "dabasgāzes ieguve komerciāliem mērķiem"?

Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai ar Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktu netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktā minētie dabasgāzes ieguves sliekšņi ir saistīti nevis ar ieguvi kā tādu, bet gan ar "ieguvi no zondes urbuma"?

3) Vai Direktīva 85/337 ir jāinterpretē tādējādi, ka iestādei tādā situācijā kā pamatlietā, kurā saistībā ar izpētes urbumu ir pieprasīta dabasgāzes eksperimentālas ieguves atļauja, lai konstatētu, vai ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums, ir jāpārbauda tikai visu tāda paša veida projektu, konkrētāk, visu pašvaldības teritorijā atvērto urbumu, kumulatīvā ietekme?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

19 Iesniedzējtiesa, uzdodot pirmo jautājumu, būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas piemērošanas joma attiecas uz tādu izpētes urbumu kā pamatlietā, kurā dabasgāzes un naftas eksperimentāla ieguve ir paredzēta, lai noteiktu iegulas komerciālo izmantojamību.

20 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši Direktīvas 85/337 4. panta 1. punktam un saskaņā ar 2. panta 3. punktu šīs direktīvas I pielikumā uzskaitītos projektus pakļauj ietekmes uz vidi novērtējumam. Tādējādi saskaņā ar minētās direktīvas I pielikuma 14. punktu naftas un dabasgāzes ieguve komerciāliem mērķiem ir jāpakļauj tādam novērtējumam, ja iegūtais daudzums pārsniedz 500 tonnas dienā attiecībā uz naftu un 500 000 m^3 dienā attiecībā uz gāzi.

21 Tāpat ir jāatgādina, ka gan no vajadzības Savienības tiesības piemērot vienveidīgi, gan no vienlīdzības principa izriet, ka Savienības tiesību norma, kurā tās satura un piemērošanas jomas noskaidrošanai nav nevienas tiešas norādes uz dalībvalstu tiesībām, parasti visā Eiropas Savienībā ir interpretējama autonomi un vienveidīgi, ņemot vērā attiecīgās normas kontekstu un ar to sasniedzamo mērķi (skat. spriedumu *Edwards* un *Pallikaropoulos*, C-260/11, EU:C:2013:221, 29. punkts).

22 Tā ir tiesa, ka izpētes urbums, kas tiek veikts, lai noskaidrotu iegulas izmantojamību un tātad arī rentabilitāti, pēc definīcijas ir komerciāliem mērķiem veikta darbība. Kā secinājumu 26. punktā norādījusi ģenerāladvokāte, citādi būtu, ja urbums būtu domāts tikai zinātniskai izpētei, nevis saimnieciskas darbības sagatavošanai.

23 Taču no Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punkta konteksta un mērķa izriet, ka šīs normas piemērošanas joma izpētes urbumus neietver. Minētajā normā pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu tiek saistīts ar naftas un dabasgāzes ieguves plānoto daudzumu. Tāpēc tajā ir paredzēti dienas sliekšņi, kuri ir jāpārsniedz, un tas liecina, ka tās mērķis ir projekti, kuri ilgst zināmu laiku un kuri ļauj pastāvīgi iegūt salīdzinoši būtisku ogļūdeņraža daudzumu.

24 Šajā ziņā ir jānorāda, ka nebūtu lielas nozīmes piemērot Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punktā paredzētos kritērijus izpētes urbumiem, jo šajā normā paredzētais ieguves slieksnis ir 500 tonnas dienā attiecībā uz naftu un 500 000 m^3 dienā attiecībā uz gāzi, kaut gan, kā redzams no pamatlietā apstrīdētā lēmuma, saskaņā ar kuru atļautais dabasgāzes ieguves kopējais tilpums ir tikai viens miljons m^3, izpētes urbumu noteiktajam maksimālajam apjomam nav nekādas saistības ar tādu slieksni.

25 Turklāt no paskaidrojumiem, kas sniegti gan iesniedzējtiesas nolēmumā, gan tiesas sēdē, izriet, ka pirms izpētes urbuma veikšanas ogļūdeņraža faktiskā esamība nevar tikt droši noteikta. Tāds urbums tiek veikts, lai pierādītu ogļūdeņraža esamību un, vajadzības gadījumā, noteiktu tā daudzumu, kā arī, izmantojot eksperimentālu ieguvi, pārbaudītu, vai var vai nevar tikt uzsākta tā komerciāla ieguve. Tādējādi, tikai pamatojoties uz izpētes urbumu, var tikt noteikts ogļūdeņraža ieguves daudzums dienā. Turklāt tādā izpētē ogļūdeņraža paredzētās ieguves daudzumu, kā arī ieguves ilgumu ierobežo tehniskās vajadzības, kas rodas saistībā ar iegulas izmantojamības pierādīšanas mērķi.

26 Šo interpretāciju turklāt apstiprina Direktīvas 85/337 sistēma. Tās II pielikuma 2. punkta d) apakšpunkts var tikt piemērots izpētes urbumiem, no kā izriet, ka visi izpētes urbumi *a priori* nav izslēgti no šīs direktīvas piemērošanas jomas.

27 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta pirmo daļu dalībvalstis vai nu ar katra gadījuma pārbaudēm, vai pēc to noteiktajiem sliekšņiem vai kritērijiem nosaka, vai ir jānovērtē šīs direktīvas II pielikumā uzskaitīto projektu ietekme uz vidi.

28 Šo projektu vidū šī pielikuma 2. punkta d) apakšpunktā ir minēti dziļurbumi, kuri it īpaši ietver ģeotermiskos urbumus, urbumus radioaktīvo atkritumu glabāšanai un urbumus ūdens apgādei, izņemot urbumus augsnes stabilitātes pārbaudei.

29 No šīs normas teksta izriet, ka tajā ir nevis dažādu noteiktu urbuma veidu pilnīgs uzskaitījums, bet gan tas, ka tās piemērošanas jomā ietilpst visi dziļurbumi, izņemot urbumus augsnes stabilitātes pārbaudei.

30 Tādēļ ir jākonstatē, ka uz izpētes urbumiem, ciktāl tie ir dziļurbumi, attiecas Direktīvas 85/337 II pielikuma 2. punkta d) apakšpunkts.

31 Šajā gadījumā ir jāatzīmē, ka tāds izpētes urbums kā pamatlietā, kura mērķis ir noteikt iegulas komerciālo izmantojamību un kura dziļums var sasniegt 4150 metrus, ir dziļurbums minētās direktīvas II pielikuma 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

32 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 85/337 I pielikuma 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas piemērošanas joma neattiecas uz tādu izpētes urbumu kā pamatlietā, kurā dabasgāzes un naftas eksperimentāla ieguve ir paredzēta, lai noteiktu iegulas komerciālo izmantojamību.

Par otro jautājumu

33 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par trešo jautājumu

34 Iesniedzējtiesa, uzdodot trešo jautājumu, būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīva 85/337 ir jāinterpretē tādējādi, ka kompetentajai iestādei, lai konstatētu, vai tāds izpētes urbums kā pamatlietā ir pakļauts ietekmes uz vidi novērtēšanas pienākumam, nav jāņem vērā tāda paša veida projektu – šajā gadījumā, kā norāda iesniedzējtiesa, visu pašvaldības teritorijā atvērto urbumu – kumulatīvā ietekme.

35 Kā secinājumu 47. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, tā kā šis jautājums tiek uzdots tikai apstiprinošas atbildes uz pirmo jautājumu gadījumā, iesniedzējtiesa acīmredzot pieņem, ka lietā, kuru tā izskata, pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu var tikt balstīts tikai uz Direktīvas 85/337 4. panta 1. punktu, to lasot kopā ar šīs direktīvas I pielikuma 14. punktu.

36 Taču šis pieņēmums ir kļūdains, jo, kā ir teikts šī sprieduma 27. un 30. punktā, tāds pienākums var izrietēt no Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta, to lasot kopā ar šīs direktīvas II pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu.

37 Tomēr ar EKL 267. pantu iedibinātās sadarbības procedūras ietvaros starp valstu tiesām un Tiesu tai ir jāsniedz valsts tiesai lietderīga atbilde, kas ļautu izlemt tās izskatīšanā esošo lietu. Tādēļ vajadzības gadījumā Tiesai jautājumi, kas tai ir uzdoti, ir jāpārformulē. Turklāt Tiesai var nākties ņemt vērā tādas Savienības tiesību normas, uz kurām valsts tiesa sava jautājuma izklāstā nav atsaukusies.

38 Tātad uz trešo jautājumu ir jāatbild, ņemot vērā pienākumus, kas var izrietēt no Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta, to lasot kopā ar šīs direktīvas II pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu.

39 Kā jau tika atgādināts šī sprieduma 27. punktā, saskaņā ar Direktīvas 85/337 4. panta 2. punktu dalībvalstīm vai nu ar katra gadījuma pārbaudēm, vai pēc to noteiktajiem sliekšņiem vai kritērijiem ir jānosaka, vai ir jānovērtē šīs direktīvas II pielikumā uzskaitīto projektu ietekme uz vidi.

40 Attiecībā uz šādu sliekšņu vai kritēriju noteikšanu ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta b) apakšpunktu dalībvalstīm, protams, šajā ziņā ir piešķirta izvērtēšanas brīvība. Tomēr tāda izvērtēšanas brīvība ir ierobežota ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktā paredzēto pienākumu izvērtēt tādu projektu ietekmi, kuriem varētu būt būtiska ietekme uz vidi, īpaši to rakstura, apmēra vai atrašanās vietas dēļ (spriedums *Salzburger Flughafen*, C-244/12, EU:C:2013:203, 29. punkts).

41 Tādējādi Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto kritēriju un sliekšņu mērķis ir veicināt konkrētu projekta īpašību izvērtēšanu, lai noteiktu, vai uz to attiecas pienākums veikt tā ietekmes uz vidi novērtējumu (spriedums *Salzburger Flughafen*, EU:C:2013:203, 30. punkts).

42 No minētā izriet, ka valsts kompetentajām iestādēm, izskatot šīs direktīvas II pielikumā ietilpstoša projekta atļaujas pieteikumu, ir īpaši jāpārbauda, vai, ņemot vērā šīs direktīvas III pielikumā paredzētos kritērijus, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums (šajā ziņā skat. spriedumu *Mellor*, C-75/08, EU:C:2009:279, 51. punkts).

43 Šajā ziņā no šī III pielikuma 1. punkta izriet, ka ir jāizvērtē projekta īpašības, īpaši attiecībā uz tā kumulatīvo ietekmi kopā ar citiem projektiem. Ja netiek ņemta vērā projekta kumulatīvā ietekme kopā ar citiem projektiem, praksē tas var nozīmēt, ka projekts nav pakļauts pienākumam veikt novērtējumu, lai gan, aplūkots kopā ar citiem projektiem, tas var būtiski ietekmēt vidi (šajā ziņā skat. spriedumu *Brussels Hoofdstedelijk Gewest* u.c., EU:C:2011:154, 36. punkts).

44 Šī prasība ir jāaplūko Direktīvas 85/337 III pielikuma 3. punkta kontekstā, saskaņā ar kuru projektu iespējamā nozīmīgā ietekme jāizvērtē saistībā ar kritērijiem, kas paredzēti šī pielikuma 1. un 2. punktā, it īpaši ņemot vērā šī projekta ietekmes iespējamību, pakāpi, svarīgumu, ilgumu un atgriezeniskumu.

45 No tā izriet, ka valsts iestādei, kad tā pārbauda, vai projekts ir jāpakļauj ietekmes uz vidi novērtējumam, ir jāizvērtē ietekme, kāda tam var būt kopā ar citiem projektiem. Turklāt šis pienākums, tā kā tas nav precizēts, nav saistīts tikai ar tādiem pašiem projektiem. Kā secinājumu 71. punktā ir norādījusi ģenerāladvokāte, sākotnējā pārbaudē ir jāuzdod jautājums, vai izpētes urbumu ietekme uz vidi citu projektu ietekmes dēļ nevarētu būt daudz nozīmīgāka nekā to neesamības gadījumā.

46 Turklāt ir jāatgādina, ka Direktīvas 85/337 lietderīgā iedarbība tiktu nopietni apdraudēta, ja dalībvalsts kompetentās iestādes, lemjot par jautājumu, vai uz projektu ir attiecināms ietekmes uz vidi novērtējuma pienākums, varētu neņemt vērā citā dalībvalstī īstenojamo projekta daļu (spriedums *Umweltanwalt von Kärnten*, EU:C:2009:767, 55. punkts). To pašu iemeslu dēļ citu projektu ietekmes izvērtēšanai nevajadzētu būt atkarīgai no pašvaldības robežām.

47 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz trešo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 85/337 4. panta 2. punkts, to lasot kopā ar šīs direktīvas II pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu tādam dziļurbumam, kāds pamatlietā ir izpētes urbums, var izrietēt no šīs normas. Tāpēc valsts kompetentajām iestādēm ir īpaši jāpārbauda, vai, ņemot vērā minētās direktīvas III pielikumā paredzētos kritērijus, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums. Šajā saistībā ir tostarp jāpārbauda, vai izpētes urbumu ietekme uz vidi citu projektu ietekmes dēļ nevarētu būt nozīmīgāka nekā šo projektu neesamības gadījumā. Šī izvērtēšana nevar būt atkarīga no pašvaldības robežām.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvu 2009/31/EK, I pielikuma 14. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas piemērošanas joma neattiecas uz tādu izpētes urbumu kā pamatlietā, kurā dabasgāzes un naftas eksperimentāla ieguve ir paredzēta, lai noteiktu iegulas komerciālo izmantojamību;

2) Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2009/31, 4. panta 2. punkts, to lasot kopā ar minētās direktīvas II pielikuma 2. punkta d) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu tādam dziļurbumam, kāds pamatlietā ir izpētes urbums, var izrietēt no šīs normas. Tāpēc valsts kompetentajām iestādēm ir īpaši jāpārbauda, vai, ņemot vērā minētās Direktīvas 85/337, kas grozīta ar Direktīvu 2009/31, III pielikumā paredzētos kritērijus, ir jāveic ietekmes uz vidi novērtējums. Šajā saistībā ir tostarp jāpārbauda, vai izpētes urbumu ietekme uz vidi citu projektu ietekmes dēļ nevarētu būt nozīmīgāka nekā šo projektu neesamības gadījumā. Šī izvērtēšana nevar būt atkarīga no pašvaldības robežām.

[Paraksti]